

Sygn. akt I C 943/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2015r. w Świdnicy

sprawy z powództwa S. im. F. S. z siedzibą w G.

przeciwko H. D.

o zapłatę kwoty 20.801,40 zł

I. zasądza od pozwanej H. D. na rzecz strony powodowej S. im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 20.571,00 zł (dwadzieścia tysięcy pięćset siedemdziesiąt jeden złotych) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 01 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3.441,00 tytułem kosztów procesu w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt I C 943/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa S. im. F. S. w G. wniosła o zasądzenie od pozwanej H. D. kwoty 20.801,40 złotych z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż pozwana zawarła w dniu 24 stycznia 2014 roku umowę pożyczki, kwota 19.000 zł miała być zwrócona w miesięcznych ratach; pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania, co doprowadziło do wypowiedzenia umowy; na żadaną kwotę składają się kapitał pożyczki – 18.648,88 zł, odsetki karne i zwykłe w kwocie 2.152,52 zł.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świdnicy.

Strona powodowa po wezwaniu w trybie art. 505³⁷ kpc do uzupełnienia braków formalnych pozwu wykazała umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu strony powodowej i podtrzymała powództwo w pozwie złożonym na urzędowym formularzu, dołączając dowody wskazane w pozwie.

Pozwana nie stawiła się na rozprawę i zajęła stanowiska w sprawie.

W (...) SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

W dniu 24 stycznia 2014 roku pozwana zawarła umowę pożyczki ze stroną powodową. Pożyczkodawca udzielił pożyczki w kwocie 19.000,00 zł, termin spłaty ustalono na dzień 23 stycznia 2024r. W ustępie 21 i 22 strony przewidziały, że w przypadku niedokonania przez pożyczkobiorcę spłaty pożyczki w terminach określonych w umowie zastosowanie będzie miała stopa odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Na dzień 1 kwietnia 2015 roku zadłużenie pozwanej wynosi:

- 18.648,88 zł kapitału pożyczki,
- 224,73 zł odsetek od kapitału
- 1697,39 zł odsetek umownych.

DOWÓD: umowa z 24 I 2014r k. 14-16

Regulamin k. 17-18

raport spłaty k. 21

uchwała nr 12 k. 22

uchwała nr 4 k. 23

deklaracja członkowska k. 24

harmonogram spłat k. 25

statut k. 34-40

Pismem z dnia 22 grudnia 2014 roku strona powodowa wypowiedziała umowę pożyczki wobec zaprzestania terminowej spłaty rat pożyczki.

DOWÓD: pismo z 22 XI 2014r k. 19

potwierdzenie nadania k. 20

Pozwana była wzywana do zapłaty zaległości pismami z 6 sierpnia 2014r, 25 sierpnia 2014r.

DOWÓD: wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniami nadania k. 26-30

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SĄD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Strona powodowa dochodząc kwoty żądanej pozwem podnosiła, iż na strony łączyła umowa pożyczki na podstawie której pozwana zobowiązana była do zwrotu pożyczonej kwoty, czego nie uczyniła.

Zgodnie z treścią art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Szczegółowo prawa i obowiązki stron zostały uregulowane w umowie pożyczki z dnia 24 stycznia 2014 roku. Wobec wypowiedzenia umowy pismem

z dnia 22 grudnia 2014 roku cała należność wynikająca z umowy pożyczki stała się wymagalna. Pozwana nie kwestionowała ani faktu zawarcia umowy pożyczki ani okoliczności, że pożyczki nie spłaciła.

Tym samym pozwana zobowiązana była do zwrotu pożyczonej kwoty na warunkach ustalonych w umowie.

Wprawdzie zgodnie z treścią art. 339 §1 i 2 kpc kiedy pozwany nie stawi się na termin rozprawy i nie złoży odpowiedzi na pozew, Sąd wydaje wyrok zaoczny przyjmując za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie i pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Tym samym sąd – nawet wydając wyrok zaoczny – ma obowiązek badać, czy okoliczności przytoczone w pozwie nie budzą uzasadnionych wątpliwości lub czy nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Analizując dokumenty dołączone przez stronę powodową wskazać należy, że strona powodowa nie wykazała zasadności żądania odsetek w kwocie wskazanej w pozwie. Z treści pozwu wynika, że na żądaną kwotę składają się kapitał pożyczki – 18.648,88 zł, odsetki karne i zwykłe w kwocie 2.152,52 zł, zaś z raportu spłaty wynika, że na dzień 1 kwietnia 2015 roku zadłużenie pozwanej wynosi 18.648,88 zł kapitału pożyczki, 224,73 zł odsetek od kapitału i 1697,39 zł odsetek umownych. Tym samym łączne zadłużenie a tytułu odsetek wynosi 1922,12 zł. Po zsumowaniu kwoty należnych odsetek z kwotą kapitału otrzymamy kwotę 20.571 zł, którą zasądzono od pozwanej.

Wprawdzie w raporcie spłaty wskazano, że zadłużenie wynosi 20.801,40 zł jednak w tym ujęto 230,40 zł kosztów pozostałych. Strona powodowa w pozwie nie żądała zasądzenia kwoty kosztów dodatkowych a jedynie kapitału i odsetek. Zgodnie zaś z treścią art. 321 kpc Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Ponieważ żądaniem pozwu nie była objęta należność z tytułu kosztów pozostałych w kwocie 230,40 zł, zaś istnienia należności z tytułu odsetek w tej wysokości nie wykazano powództwo w tym zakresie należało oddalić.

Wobec powyższego w rozważaniach nie odniesiono się do dowodów dotyczących zasadności naliczenia kwot dodatkowych – obok odsetek, gdyż nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Za opóźnienie w zapłacie należności zgodnie z treścią art. 481 §1 kc wierzycielowi należą się odsetki, niezależnie od tego czy poniósł szkodę, nawet wtedy, gdy opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki w wysokości ustawowej (art. 481 §2 kc). Z treści umowy wynika, że w razie opóźnienia w zapłacie należą się odsetki umowne (nazwane przez stronę powodową karnymi) w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów zasądzono na rzecz strony powodowej od pozwanej kwotę 20.571 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od 1 IV 2015r do dnia zapłaty, zaś dalej idące powództwo oddalono.

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt. 3 kpc wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc i 348 kpc mając na względzie wynik procesu i koszty poniesione przez stronę powodową (1041 zł opłaty od pozwu, 2400 zł koszty zastępstwa procesowego).